

Notat om reindriften i Helligskogen reinbeitedistrikt i forbindelse med vilkårsrevisjon av konsesjonen til Skibotn kraftverk

av Geir Arnesen og Ariane Karlsen

Bakgrunn

Det gjennomføres våren 2024 en vilkårsrevisjon av konsesjonen til Skibotn kraftverk. I den forbindelse ønsker Troms Kraft Produksjon en dialog med det mest involverte reinbeitedistriktet (Bassevuovdi/Helligskogen reinbeitedistrikt) for å avdekke interessekonflikter og finne eventuelle tiltak som kan redusere disse. Sállir natur AS har derfor blitt engasjert for å gå i dialog med Bassevuovdi reinbeitedistrikt og på den måte frembringe relevant informasjon.

Torsdag den 11. april 2024 ble det gjennomført møte med Troms Kraft Produksjon AS v/Jostein Jerkø der det ble gjort rede for kjente interessekonflikter og Troms Kraft Produksjon sine holdninger i de sakene. Samme dag ble det også holdt møte med Bassevuovdi reinbeitedistrikt der Ingir Bål, Anne Lisa Bål, Ole Nils Aslak Baal og Ole Thomas Baal møtte. Fra Sállir natur AS møtte Ariane Karlsen og Geir Arnesen på begge møtene.

Generelt om driftsmønsteret i Bassevuovdi reinbeitedistrikt

Bassevuovdi rbd beskriver en årssyklus med trekk og flytting rundt i de områdene som distriktet disponerer, og om vinteren spres reinen i nesten hele distriktet samt nabo-distriktet Skárfvággi for å utnytte de minimale beitemene som finnes. Det er også et gjennomflyttende distrikt, Ivgoláhku, som flytter igjennom Bassevuovdi rbd sitt areal vår og høst. De må samordne driften for å unngå sammenblanding av rein. Våren er kalvingstid, og reinen er oftest temmelig spredt. Avhengig av hvordan vinterbeitene har utviklet seg kalver en stor del

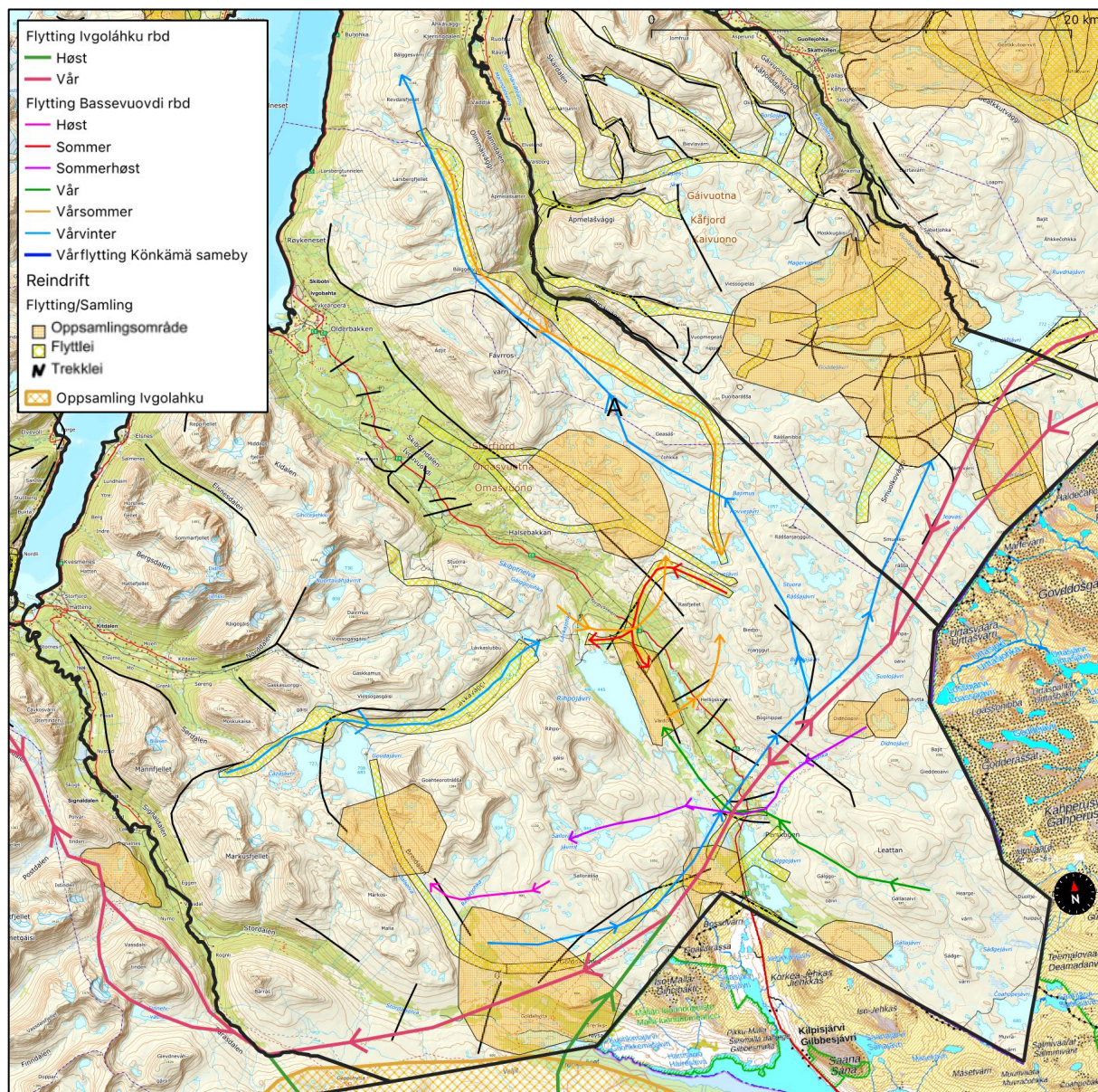
av simlene i nærheten av magasinet Rihpojávri og lavfjellområdene sørøst og nordvest for dette vannmagasinet. Når det er spesielt vanskelig på seinvinteren kan nesten alle simlene kalve i dette området. Andre år er det bare noen få simler i dette området om våren. Et stort område på nordøstsiden av Skibotndalen fra Didnojohka i sørøst til områdene rundt Kjerringdalen i nordvest kan da brukes som kalvingsområde. Hvilke areal som faktisk brukes varierer fra år til år avhengig av sesongens utvikling og snøforholdne. En forsøker uansett å få reinen vekk fra de bratte områdene før kalvingen starter. Ivgoláhku rbd kommer ofte flyttende i samlet flokk nordøstfra vanligvis mellom 1. og 10. mai og passerer på vestsiden av Gálggojávri, krysser Skibotnelva og fortsetter langs riksgrensen mot Finland og senere Sverige og kommer nær inn i nedre del av Breidalen mellom Goldahytta og Gappohytta. I år der vinterbeitene på Finnmarksvidda er svært dårlige velger Ivgoláhku ofte å flytte med trailer da reinen ikke tåler flyttingen.

Sent på våren trekker den delen av Bassevuovdis simler og nyfødte kalver som var på sørvestsiden av Skibotndalen over mot andre siden av Skibotndalen og blander seg med resten av flokken. På denne tiden er det derfor et behov for å krysse Skibotnelva med små kalver ved krysningpunktet nedstrøms Helligskogvatnet. Mot slutten av juli foregår kalvemerking i gjerdet ved Rovvejávri. Etter 20. juli trekker reinen selv mot sørvestsiden av Skibotndalen igjen og spres over et større område i høyfjellet. I slutten av juli er det derfor igjen et behov for å krysse Skibotnelva nedenfor Helligskogvatnet. Mange rein går innover mot nordsiden av Lávkaavaggi eller sørover mot fjellene på indre strøk.

Om høsten trekker trekker mye av flokken mot Breidalenområdet. Det sitter i dyrene at dette er brunstområdet. Det understrekes blant annet av det samiske stedsnavnene Ragatjohka og Ragatjávri. «Ragat» betyr brunst. Her foregår brunstperioden og reinen fortsetter å være i dette området utover senhøsten. Mot desember begynner igjen forberedelsene til å møte minimumsperioden om vinteren og reinen spres utover et veldig stort område. Flokken deles og en del drives nordover til nordøstsiden av Skibotndalen, mens de resterende dyrene blir rundt Breidalen. Ved behov brukes også et areal helt vest i distriktet mot Mannfjellet, Signaldalen og dalgangene ned mot Kitdalen. Avhengig av vær og snøforhold brukes lavlandområder eller høyfjellet. Vanligvis er det mindre snø på innlandet og området nord for Gálggojávri blir ofte brukt utover vinteren. Forstyrrelser i dette populære området for vinteraktiviteter kan likevel føre til at flokken må flyttes andre steder som innlandsfjellene på sørsiden av Skibotndalen. Deler av flokken kan også komme helt nord til Guolašjávri i Kåfjord på spredt vinterbeite og en annen del flyttes aktivt nordover mot Kjerringdalen og Nordnesfjellet helt nord i distriktet.

Ivgoláhku flytter også igjennom på seinhøsten, men samler seg i fjellet på svensk side sør for Gappo- og Goldaområdet på høsten før de fortsetter nordøstover på seinhøsten mot vinterbeitene i Kautokeino.

Könkämä sameby har også en tilknytning til området, og det nevnes at deler av deres store flokk kommer inn i sitt kalvingsområde rundt Gáppoavi (rett over på svensk side ved Gappohytta) om våren. Utover sommeren har Könkämä sameby rettigheter som går øst til Breidalselva. I henhold til opplysninger fra Bassevuovdi rbd har imidlertid ikke Könkämä sameby hatt sine rein på østsiden av Signaldalen siden 1970-tallet. Hvis de skulle ta området i bruk igjen kan rein på sommerbeite fra denne flokken kan da komme nær Breidalselva.

Figur 1 Reinkartet viser flyttleier og oppsamlingsområder i Bassevuovdi rbd. I tillegg vises trekkleier som reinen følger. Mange av trekkleiene brukes til å krysse Skibotndalen på egnede steder. Reinkartet er ufullstendig og er derfor supplert med opplysninger som har kommet frem under intervjuer med reinbeitedistriktene. Bassevuovdi er et helårsdistrikt, og store deler av distriktet kan utnyttes hele året. Det er derfor mindre grad av regelmessighet i flyttingen, og flyttleiene brukes ved behov gjennom hele året.

Når det gjelder flyttleier, så er det god korrespondanse mellom opplysninger fra distriktet og reinkartet som er publisert på Kilden. Unntaket er flyttleia som Ivgolahku rbd bruker når de flytter mellom vinterbeiter i Kautokeino og vår/sommerland på Lyngshalvøya. Den er merket eksplisitt i figur 3.1.

På grunn av dynamikken i et helårsdistrikt som Bassevuovdi brukes flyttleiene ved behov. Noen brukes også sesongmessig, men sammenlignet med distrikter som flytter mellom fjerntliggende sommer- og vinterbeiter er det vesentlig større grad av uregelmessighet ved bruken av flyttleiene til Bassevuovdi rbd. Det kan oppstå behov som gjør at reinen må flyttes innen distriktet som følge av snøforhold, værforhold, beiteforhold eller forstyrrelser fra menneskelig aktivitet i et område.

En flyttlei brukes til å flytte reinen nordover fra Breidalenområdet om høsten til samlegjerdet ved Govdajávri for merking og slakting. Etter merking i dette gjerdet slippes reinen oftest sørover igjen langs østbredden av Govdajávri magasin.

Det er også en flyttlei som går mellom fjellene sør for Kitdalen, på nordsiden av Čazajávri og Govdajávri og videre igjennom Lávkavággi til Lávkajávri. Denne brukes på seinvinteren da disse fjellene i vest brukes til spredt vinterbeite for deler av flokken. For å komme til kalvingsområdene lenger øst må da dyrene flyttes i samlet flokk.

Ivgoalhkus flyttlei mellom sommer og vinterbeiter går nederst i Breidalen om våren. Om høsten går de enda lenger sørøst da de har en pause i flyttingen på svensk side i fjellene øst for Kilpisjärvi. Før utbyggingen av Skibotn kraftverk flyttet Ivgoalhku både vår og høst langs en kortere rute forbi Rihpojávri og igjennom Lavkavággi og videre vestover. Kraftutbyggingen i Skibotn førte imidlertid til at den etablerte flyttleia til Ivgoalhku rbd ble sperret ved Roggejohka og gjort veldig farefull ved passering av Govdajávri magasin på grunn av usikker is. Ivgoalhku måtte derfor finne en alternativ flyttlei, noe som førte til stor konflikt med Bassevuovdi reinbeitedistrikt sin drift. Det ble etter hvert oppnådd enighet og det nye driftsmønsteret er nå etablert. Ivgoalhku rbd sier nå at de foretrekker den nye sørlige flyttruta selv om den er lenger.

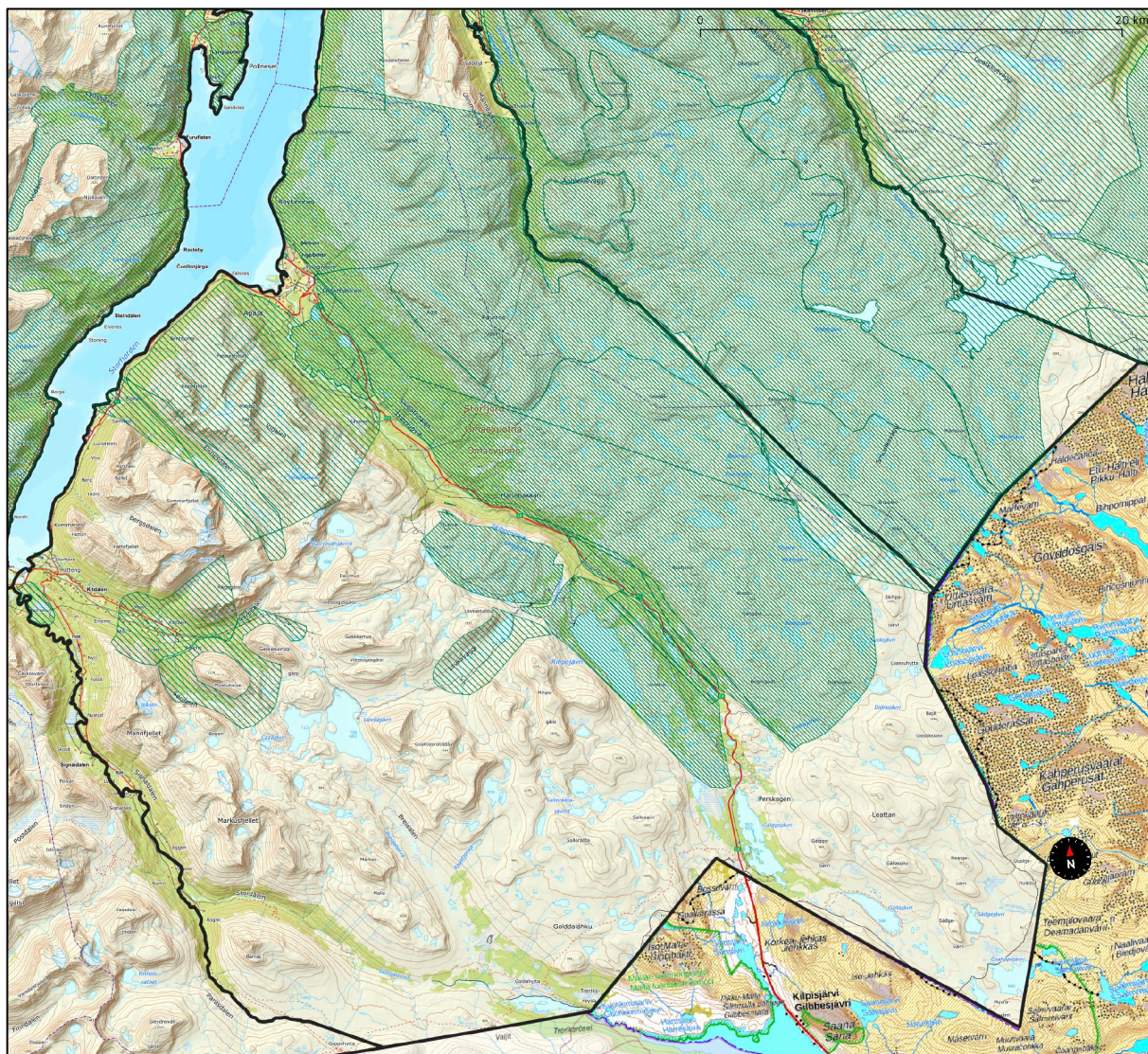
Oppsamlingsområdene er også i stor grad i bruk ved behov. Det er ofte perioder der det er fordelaktig å ha reinen samlet for å kunne flytte den. Det er også områder der reinen selv har en tendens til å samle seg når de er i et område. Et stort oppsamlingsområde på nordøstsiden av Skibotndalen nordvest for Rovvejávri brukes i juli i forbindelse med kalvemerkinga som foregår i gjerdet ved Rovvejávri.

Årstidsbeiter

Vårbeiter og kalvingsland

Fra slutten av april og utover i mai foregår kalvingen. I utgangspunktet kalver store deler av simleflokken på nordøstsiden av Skibotndalen over et stort strekk mellom Didnojohka og helt nordover mot Kjerringdalen. Dette store kalvingslandet henger sammen med at reinen har vært temmelig spredt på vinterbeite. Okselandet er i vest i distriktet, rundt Kitdalen og i fjellene og de store dalgangene mellom Kitdalen og Skibotndalen.

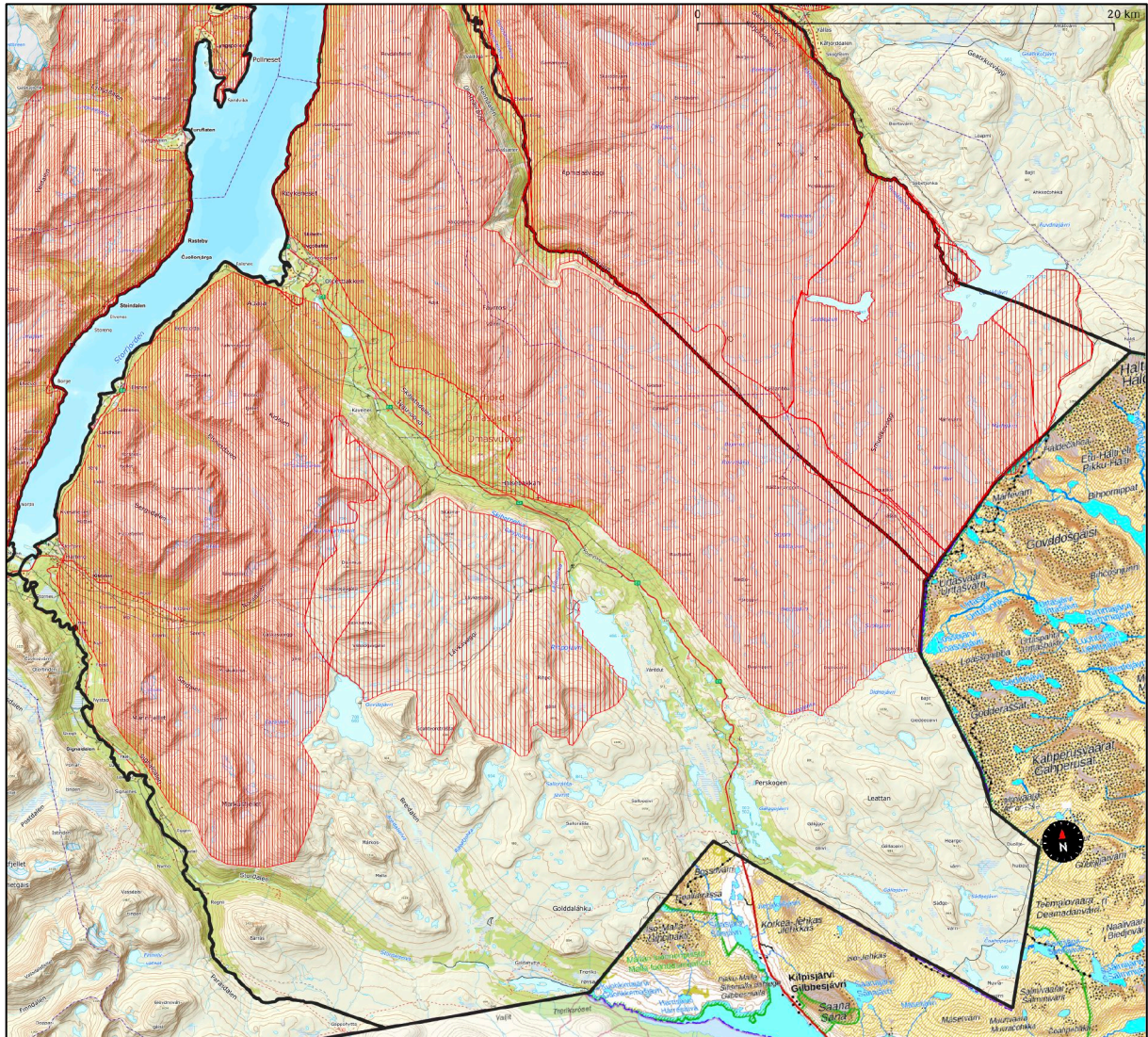
Arealene rundt Rihpojávri magasin er mange år også et viktig område for kalving når vinterbeitene har vært dårlige på nordøstsiden av Skibotndalen. Simleflokken er da sør i distriktet og rekker ikke frem til de mulige kalvingsområdene på nordøstsiden av dalen og store deler av simleflokken ender opp med å kalve rundt Rihpojávri. Av den grunn trekker også en del av simlene tilbake mot dette området når de skal kalve, og de fleste år er det derfor i alle fall noen simler som kalver i dette området.

Figur 2 Vårbeitene sammenfaller med kalvingslandet (tett skravur). Mange simler vender tilbake til kalvingsområder på et relativt begrenset område på sørvestsiden av Skibotndalen rundt Rihpojávri og munningen av Lávkvággi. Resten av simlene kalver spredt i et svært stort område på nordøstsiden av Skibotndalen. Oksene og 1,5 åringer oppholder seg i områdene rundt Kitdalen og i fjellene mellom Skibotndalen og Kitdalen. Nabodistriktene har nå også rein som har kommet til barmarksbeitene fra vinterbeiter på Finnmarksvidda og grensene er merket med svarte streker.

Sommerbeiter

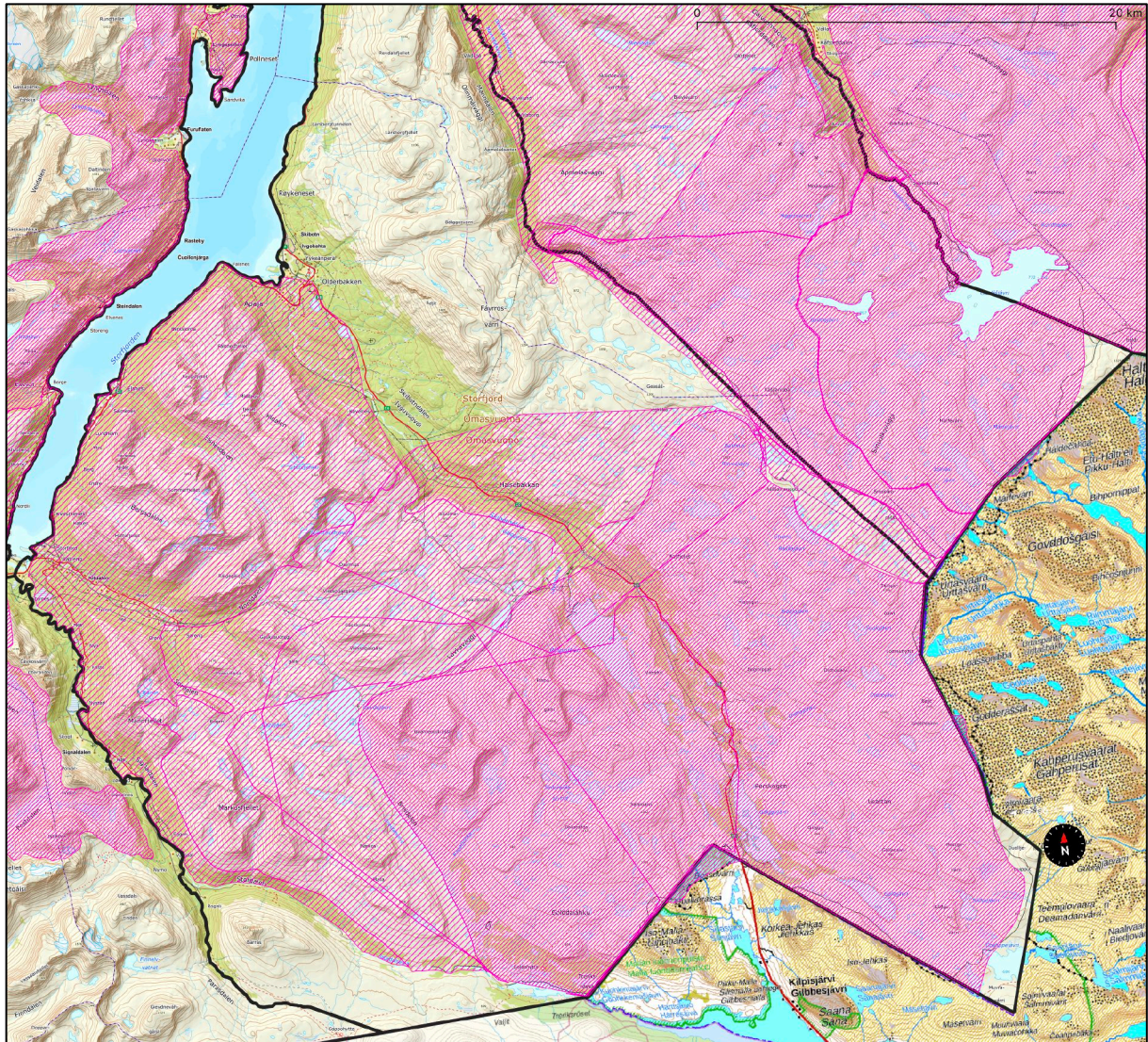
Etter kalvingen kommer også simlene og kalvene fra sørvestsiden av Skibotndalen over til nordøstsiden og slutter seg til resten av flokken som beiter over et stort areal i dette høyfjellsområdet til rundt midten av juli. I midten av juli er det kalvemerking i gjerdet ved Rovvejávri, og etter ca 20. juli krysser de over til sørvestsiden igjen og de fleste dyrene er da på sørvestsiden av Skibotndalen på sensommeren. Oksebeiter er også om sommeren helt vest i distriktet, i høyfjellet rundt Elsnedalen, Kitdalen og Signaldalen. Også simler og kalver kan komme inn i dette området utover i august.

Figur 3 Det er sommerbeiter i store deler av distriktet. De mest brukte arealene har tett skravur. Før midten av juli er det meste av flokken på nordøstsiden av Skibotndalen, men etter kalvemerking ved Rovvejávri slippes de sørover mot andre siden av Skibotndalen hvor reinen spres. Om sommeren er reinen oftest høyt til fjells der det er gode luftingsområder (snøflekker) og mindre insekter. Oksene og 1,5 åringene går helt vest i distriktet, i høyfjellene der, hvor de også var om våren. Også nabo-distriktene er nå i sine sommerbeiter og skillene mellom distriktene er indikert med svarte streker.

Høstbeiter

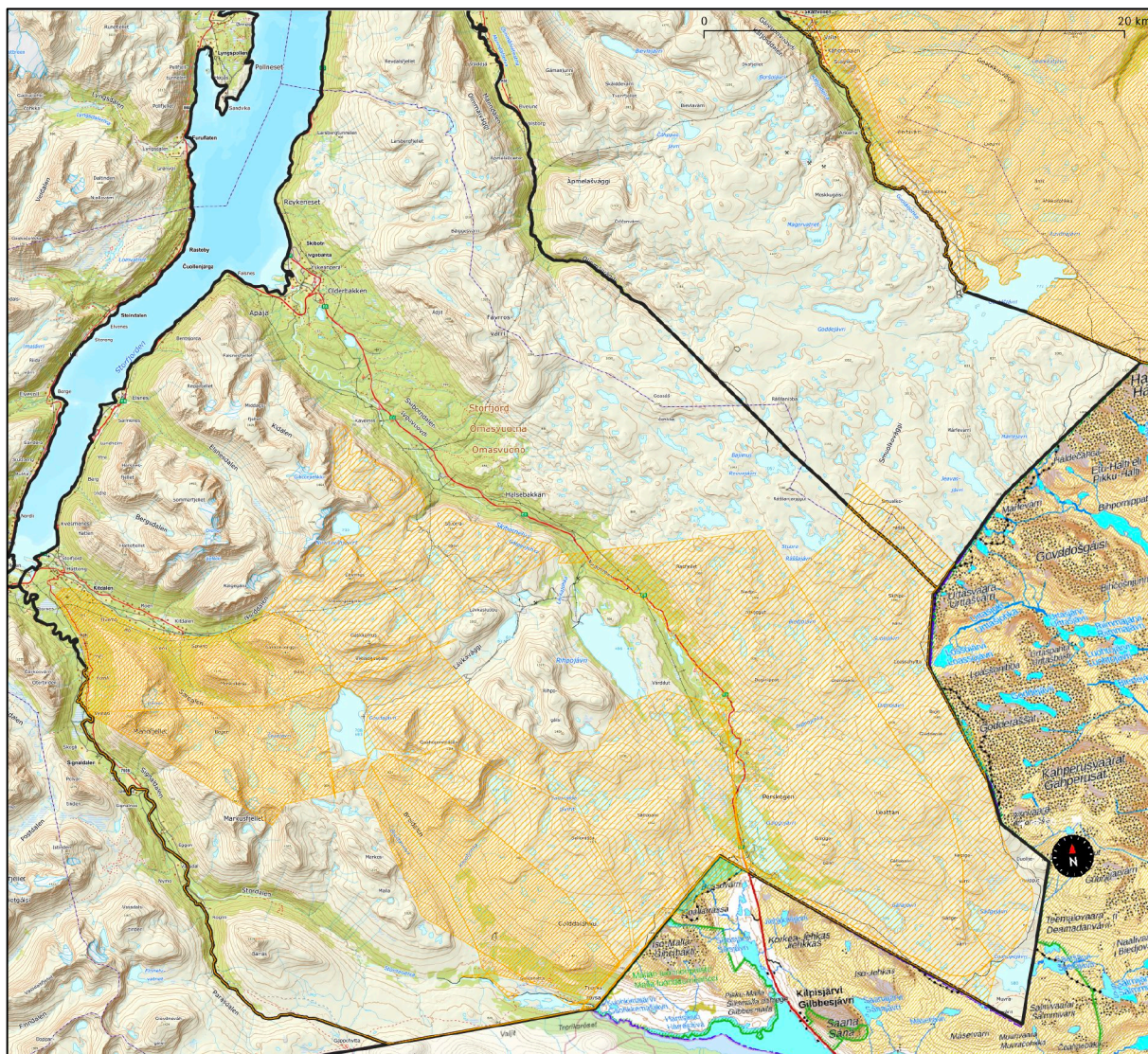
Om høsten trekker flokken mot innlandet. Høsten er brunsttid, og det foregår parringer i fjellet på begge sider av Skibotndalen. På nordøstsiden fra området rundt Rovvejávri og sørover og på sørvestsiden fra Lávkavággi og sørover. Lavfjellene fra Breidalen og østover er det viktigste området i denne perioden. Brunstperioden er en sårbar periode der forstyrrelser vil føre til lavere produksjon av kalver. Det er vesentlig flere simler enn okserein, og det er viktig at simleflokken ikke går for spredt eller blir forstyrret slik at oksene får tilgang til flest mulig simler. Breidalen og områdene østover er det fredeligste arealet i denne perioden. Det er også svært gode høstbeiter i dette området. Stedsnavnene Ragatjávri og Ragatjohka understreker områdets langvarige betydning som viktig brunstområde. Termen «Ragat» betyr brunst/parring på nordsamisk.

Figur 4 Om høsten brukes områdene rundt Breidalen intenst som brunstland. Det foregår også parring i fjellene østover fra Breidalen og helt over mot grensegerdet mot Finland på østsiden av Skibotndalen. Brunstlandet er indikert med tett skravur. Åpen skravur indikerer mindre brukte områder. Det er fremdeles rein i nabadistriktene fra andre enheter.

Høstvinterbeiter

På seinhøsten og høstvinteren, før det blir mye snø beiter reinen mye lav på stein. Den søker derfor mot lavereliggende steinete arealer, og blokkmarksområder kan være en viktig ressurs. Det er flere steinete arealer rundt Govdajávri, og de lavestliggende ligger rundt Ragatjávri og Ragatjohka. Dette er derfor et spesielt viktig område på denne årstiden. Områder vest for Govdajávri brukes også i oktober-desember. Innlandsfjellene lenger øst i distriktet brukes også ekstensivt i denne perioden etter behov og forhold. I desember skilles flokken i to grupper. Den ene blir på sørsiden av Skibotndalen, mens den andre drives nordover i samlet flokk til nordsiden av dalen.

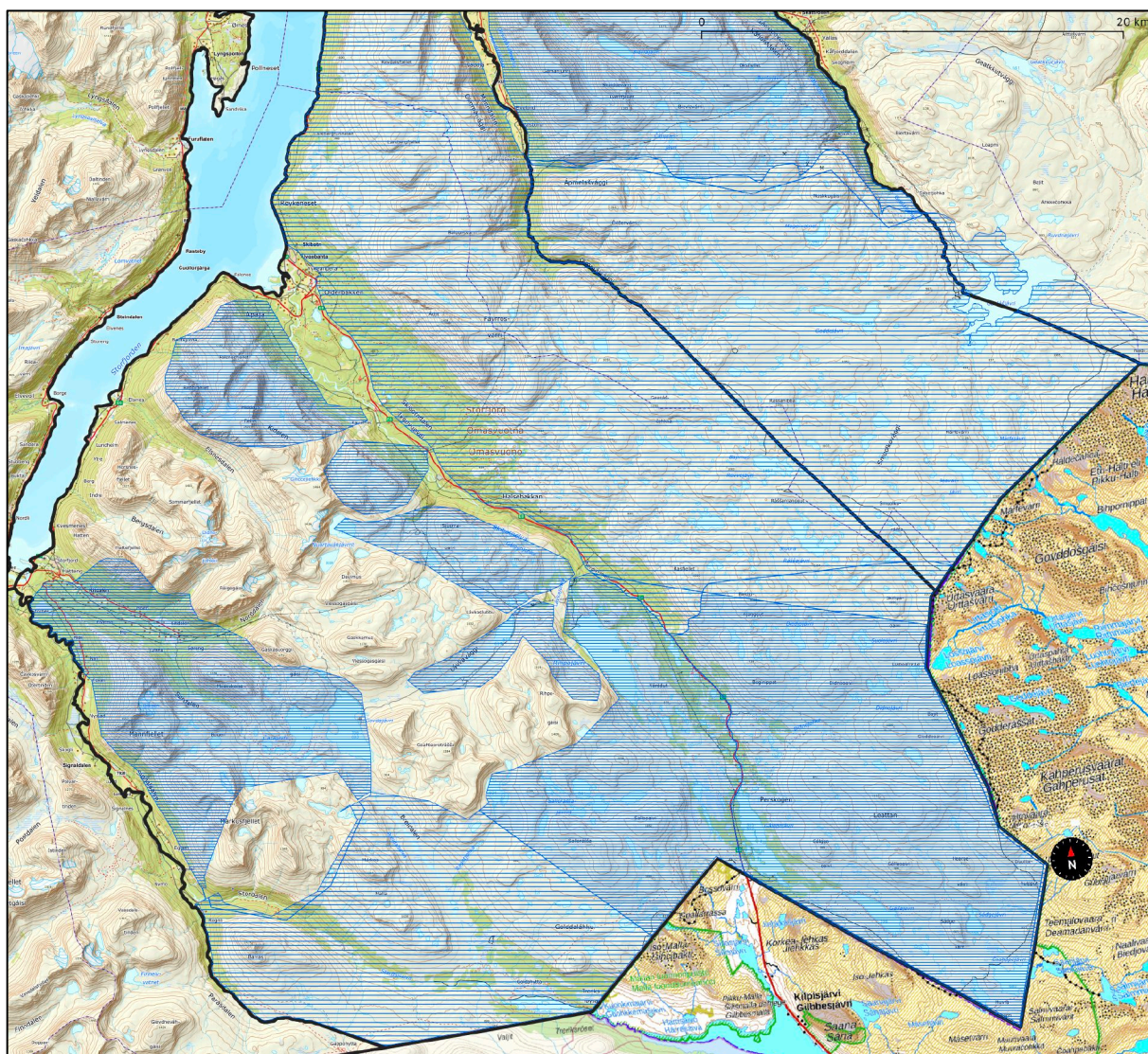

Figur 5 På høstvinteren er store deler av flokken relativt konsentrert i et mindre areal i og rundt Breidalen og over mot fjellene på vestsiden av Govdajávri (tett skravur). Reinen beiter mye lav på stein på denne tiden og søker mot steinete arealer og blokkmark. Arealene lenger øst på innlandet brukes mer ekstensivt etter behov og forhold (åpen skravur). Reinen i nabolagdistriktene er nå på vei til vinterbeiter på Finnmarksvidda.

Vinterbeiter

Vinterbeiter er minimumsfaktor i de fleste reinbeitedistrikter. For å spre beitetrykket over et stort område deles flokken i desember. Den delen som flytter nordover beiter i et stort areal fra Guolašjávri i øst til Nordneset og Skibotndalen i vest tidlig på vinteren. Lenger utover vinteren kan de komme helt ut mot Skardalenområdet, før de trekker mot kalvingsarealene igjen i mars/april.

Den andre delen av flokken blir igjen i Breidalenområdet tidlig på vinteren før flokken flyttes østover til områdene rundt Gálggojávri. Her må de flyttes rundt en del på grunn av forstyrrelser utover vinteren. Salting på europaveien igjennom dette området er også et problem. Hvis reinen får smaken på salt trekker de stadig mot veien. Dyra må derfor holdes unna selve veien om vinteren, og det går en del ressurser på dette. Oksene går igjen mot vestre delen av distriktet der de er nesten hele året.

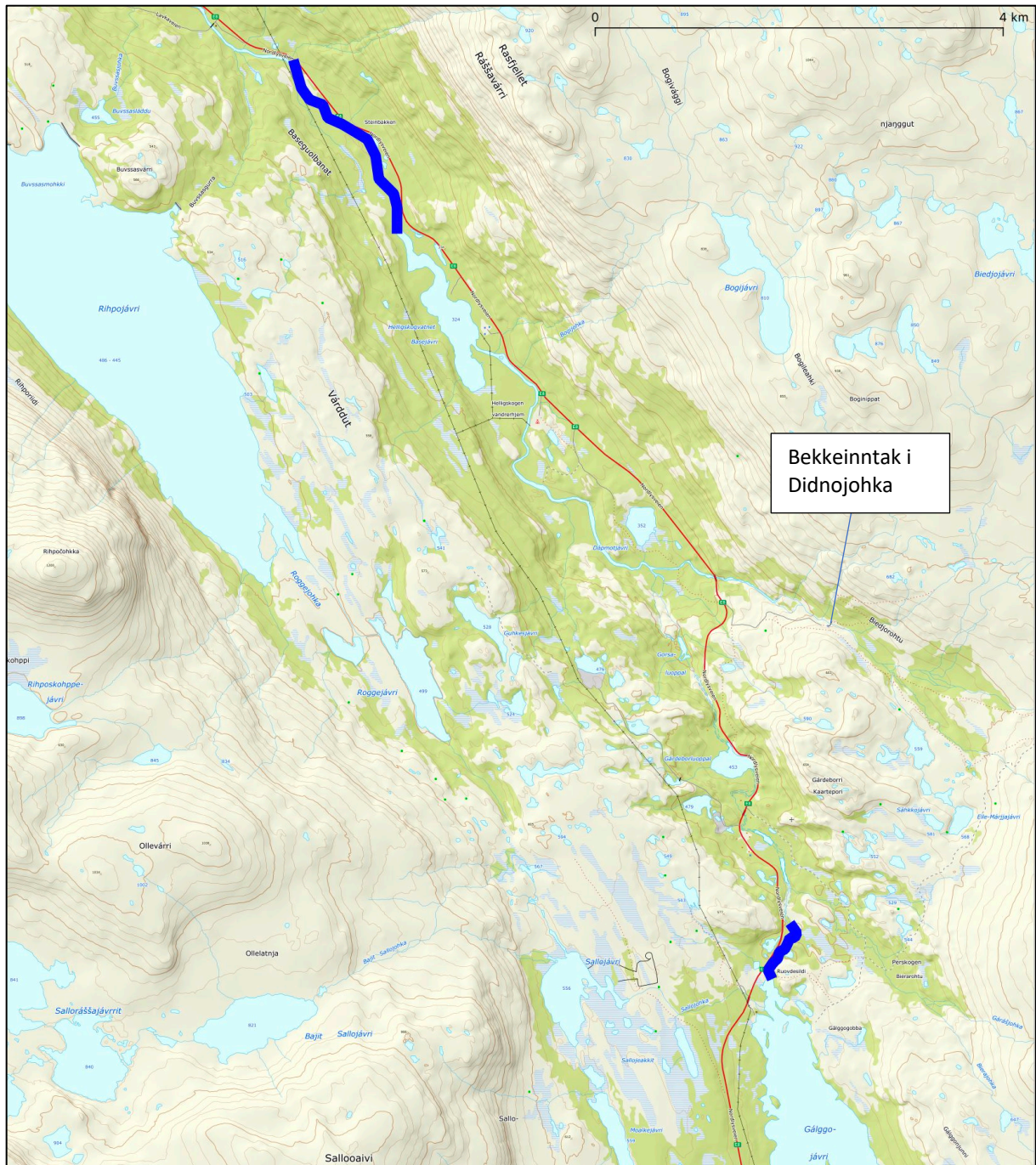
Figur 6 Bassevuovdi rbd bruker store deler av eget distrikt og nesten hele Skarfvaggi rbd sitt barmarksbeite til ekstensivt vinterbeite. I desember deles flokken mens de er samlet i Breidalenområdet og en del drives i samlet flokk nordover til nordøstsiden av Skibotndalen der beiter i et stort område (åpen skravur). Senere på vinteren går de enda lenger nord til fjellene rundt Skardalen (tett skravur). Den andre delen av flokken blir igjen i områdene rundt Breidalen (åpen skravur) tidlig på vinteren, men flyttes i samlet flokk mot senere vinterbeiter rundt Gálggojávri (tett skravur). Fra disse områdene beveger dyra seg inn i kalvingsområdene i april. Oksebeiter er vestover i distriktet.

Diskusjon av antatt avbøtbare ulemper for reindriften forårsaket av kraftutbyggingen

Vannføringsendringer i øvre deler av Skibotnelva

Reinbeitedistriktet tok opp at hurtige vannføringsendringer i Skibotnelva skaper problemer. Det er spesielt plutselige endringer til større vannføring som gjør elva umulig å krysse som skaper vanskeligheter. Driftsmønsteret i reinbeitedistriktet er slik at det er stort behov for å krysse elva i mai juni etter kalvingen og i siste halvdel av juli. I øvre deler av elva er det kun to krysningspunkter i elva som kan brukes i vårflommen. Dette er et strekk på ca 2 km nedstrøms Helligskogsvatnet og helt oppe ved utløpet av Galggojávri langs et strekk på bare noen få hundre meter. Det er slipp fra Didnojkavassdraget som forårsaker de plutselige

vannstandsendingene, da overføringen fra Didnojhoka til Galggojávri kan føre til at slukeevnen til de videre overføringene overstiges. Når Didnojhoka åpnes vil det ofte føre til at krysningsmulighetene nedenfor Helligskogsvatnet brått blir utilgjengelig og reinen må helt opp til Galggojávri for å krysse.

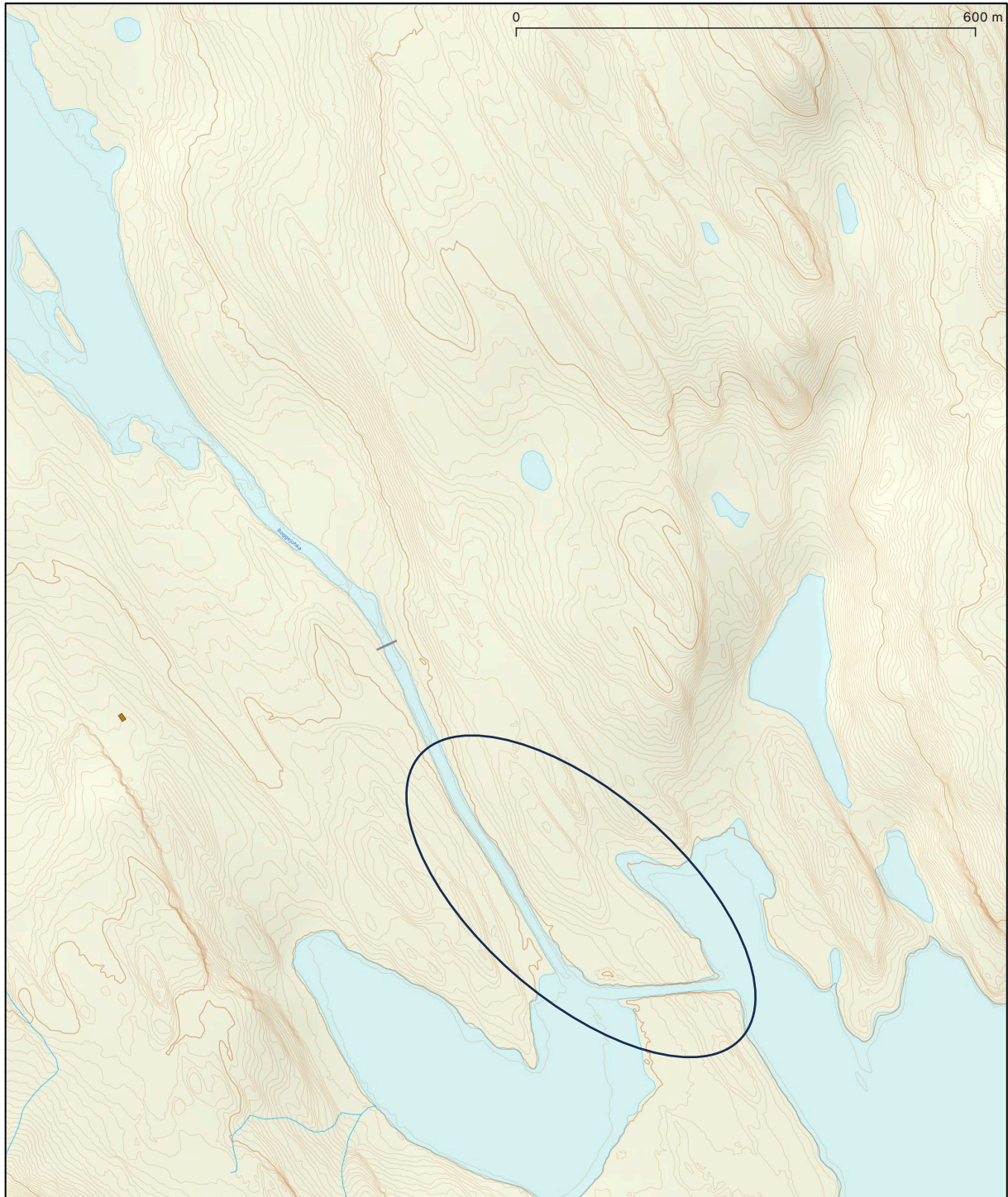

Figur 7 De to mulige strekningene i Skibotnselva der reinen kan krysse elva om våren. Det nedre (nordlige) strekket kan raskt bli utilgjengelig hvis Didnojhoka åpnes som følge av at overføringen mellom Didnojhoka og Galggojávri stenges.

Temaet har vært kommunisert til Troms Kraft AS, og det skal være avtalt en informasjonsordning om når det planlegges åpning av Didnojhoka. Foreløpig har det ifølge reindrifta ikke fungert godt nok. Troms Kraft Produksjon AS er klar over problemene vannstandsendingene fører til for reindrifta, og også for andre interesser som har behov for å krysse elva eller være i nærheten av elva nedstrøms utløpet av Didnojhoka i Skibotnelva.

Løsningen på problemet ser ut til å være at det opprettes mer solide kommunikasjonskanaler mellom kraftselskapet og reindrifta. Reinbeitedistriktets ansatte kan oppholde seg mye utenfor telefondekning, men må likevel ha et ansvar for å være tilgjengelige. Troms Kraft Produksjon på sin side må ha en klar ansvarsfordeling og et pålegg om at det informeres i god nok tid og rutiner for hva som skjer hvis en ikke lykkes med å komme i kontakt med ansvarlige i reinbeitedistriktet. Det kan også være tekniske løsninger som gjør at vannstandsendingene reduseres.

Senkekanalen ved Roggejohka

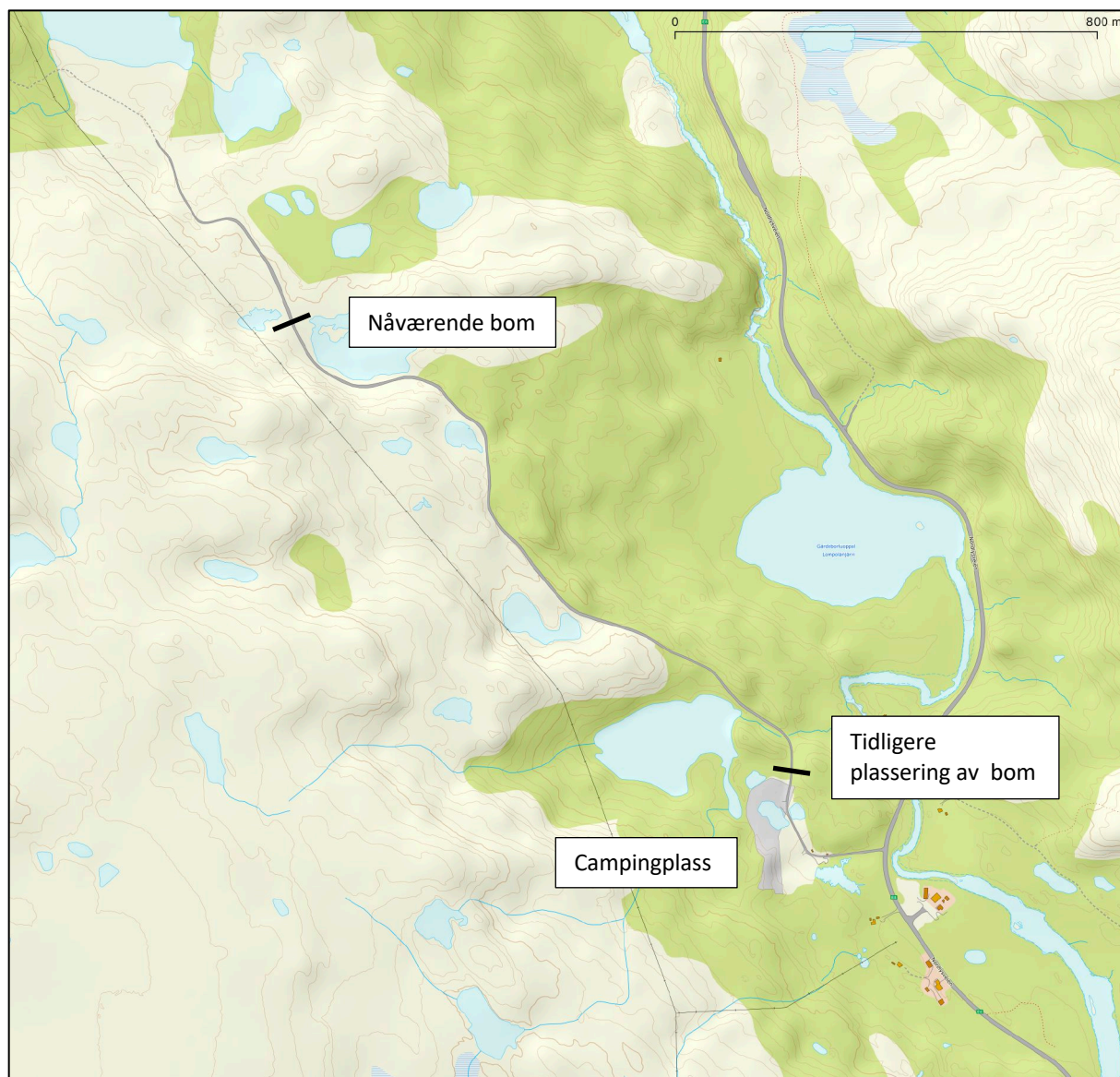
Figur 8 Senkekanalen mellom Roggejávri og Rihpojávri magasin er en sprengt kanal innenfor det merkede området. Store mengder vann strømmer igjennom systemet da overføringen fra Galggojávri som også har vann fra Didnojojokas felt munner ut i Roggejávri.

Kanalen mellom Roggejávri og Rihpojávri magasin (Roggejohka) er ukryssbar for rein om våren. Øvre deler er en sprengt kanal, og nedre deler som er i mer naturlig terreng får bratte iskanter på grunn av den store og varierende vannføringen selv om terrenget ned mot elva er ganske slakt. Det foregår mange år kalving i området på vestsiden av Roggejohka, og etter kalvingstiden i månedskiftet mai/juni skal reinen over til nordøstsiden av Skibotndalen der flokken spres på sommerbeite. Det krever store ressurser å få ut simlene og kalvene når de blir stående på vestsiden av Roggejohka. På grunn av topografien i området og rasfare må en drive reinen opp i fjellet og ned igjen for å komme rundt Roggejávri og nordover mot resten av simleflokken.

På grunn av denne situasjonen uttrykker reinbeitedistriktet at det vil lette deres drift i stor grad om våren hvis eksisterende gangbru over Roggejohka erstattes med en flat og bred bro som også reinen kan gå over. For å kunne oppfylle sitt formål for reindriften må broa komme på samme sted som nåværende bro. Lignende broer har blitt konstruert i Kildalen i Nordreisa kommune for å avhjelpe tilsvarende situasjoner. Disse konstruksjonene i Kildalen kan fungere som modell for ønsket utforming ved Roggejohka.

Anleggsvei inn mot Guhkesjávri

Det er bygget en anleggsvei innover mot et massedeponi (Garderbortippen) ved en navnløst vann (vann 476). Videre innover går det ATV spor mot Guhkesjávri. I de senere årene har det kommet en campingplass langs denne veien nesten helt nede ved hovedveien (E10). Turistene bruker anleggsveien innover til aktiviteter som først er stengt med bom noen kilometer inne på fjellet. Denne aktiviteten skaper forstyrrelser for reindriften da den fører til mange flere møter mellom rein og folk og reinen gjør unnvikende manøvrer. Når det er aktuelt å drive rein forbi dette området er det større grad av uforutsigbarhet på grunn av sjansen for å møte på folk som har kjørt innover veien. Før campingplassen kom var bommen vesentlig nærmere E10. Det er et ønske at bommen flyttes tilbake til samme sted der den var tidligere slik at veien i mindre grad kan brukes til å komme seg lengre inn i terrenget.

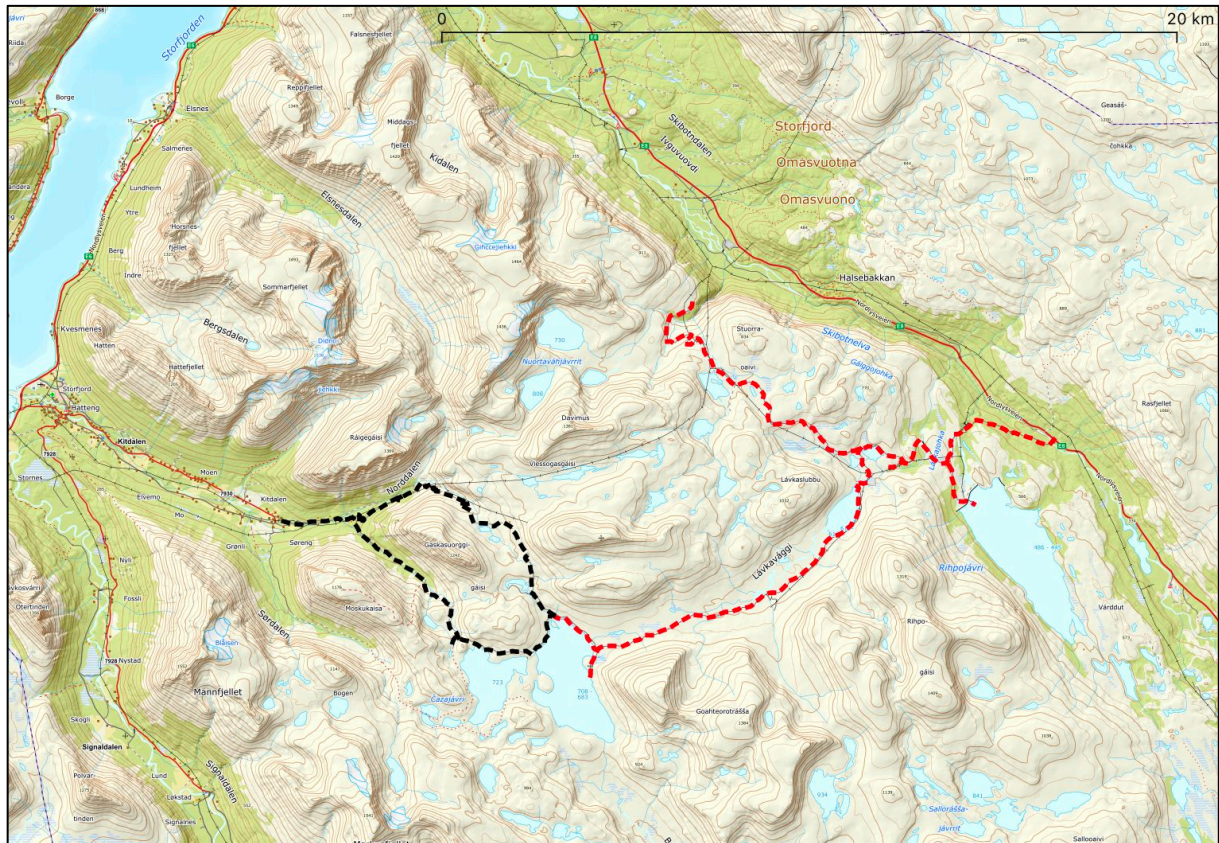
Figur 9 Anleggsveien innover mot Guhkesjávri og vann 476. Nåværende og tidligere bomplasseringer er indikert.

Anleggsveien til Lávkaavaggi og Govdajávri

I forbindelse med bygging og tilsyn med kraftverkets anlegg og installasjoner rundt Lávkaavaggi og Govdajávri ble det bygget anleggsvei fra Skibotndalen og innover i fjellet. Det er avstikkere til damanlegget ved Rihpojávri, og helt til Nuorttuvankka (Norddalen). På nordsiden av Govdajávri forenes anleggsveien med et eldre veianlegg som stammer fra andre verdenskrig som kommer opp fra Kitdalen. Det blir dermed sammenhengende vei over fjellet mellom Skibotndalen til Kitdalen. Veien er stengt med bom nede ved E10 i Skibotndalen, og det er også en bom på avstikkeren nordover mot Nuorttuvankka (Norddalen). Reinbeitedistriktet bruker også veien nå da den først er der, og det er et merke- og slaktegjerde inne ved Govdajávri.

Ulovlig kjøring på denne veien har vært et problem i mange år. Spesielt er det mange som kommer opp fra Kitdalen med motorsykel eller ATV der det ikke er bom og tar seg over fjellet. Motorsyklene kan en få under bommen i Skibotndalen og det skal være enkelt å åpne bommen når en kommer nedover fra fjellet (åpnes automatisk). Det viser seg vanskelig å få til et effektivt stengsel for uønsket trafikk. Det er en kompliserende faktor at veinettet

nordøstover fra Govdajávri ikke er Troms Kraft Produksjon sin eiendom. I praksis er disse eldre veiene vanskelige å kontrollere da de eies av private. Det er også sterke krefter som ønsker at veiene skal være åpne for sykling. Lávkarittet er et populært arrangement som bruker både Troms Kraft sin del av veinettet og de gamle traseene ned mot Kitdalen. Denne veien er også indikert på turkartet over området som en turistvei og det drives markedsføring i den forbindelse.

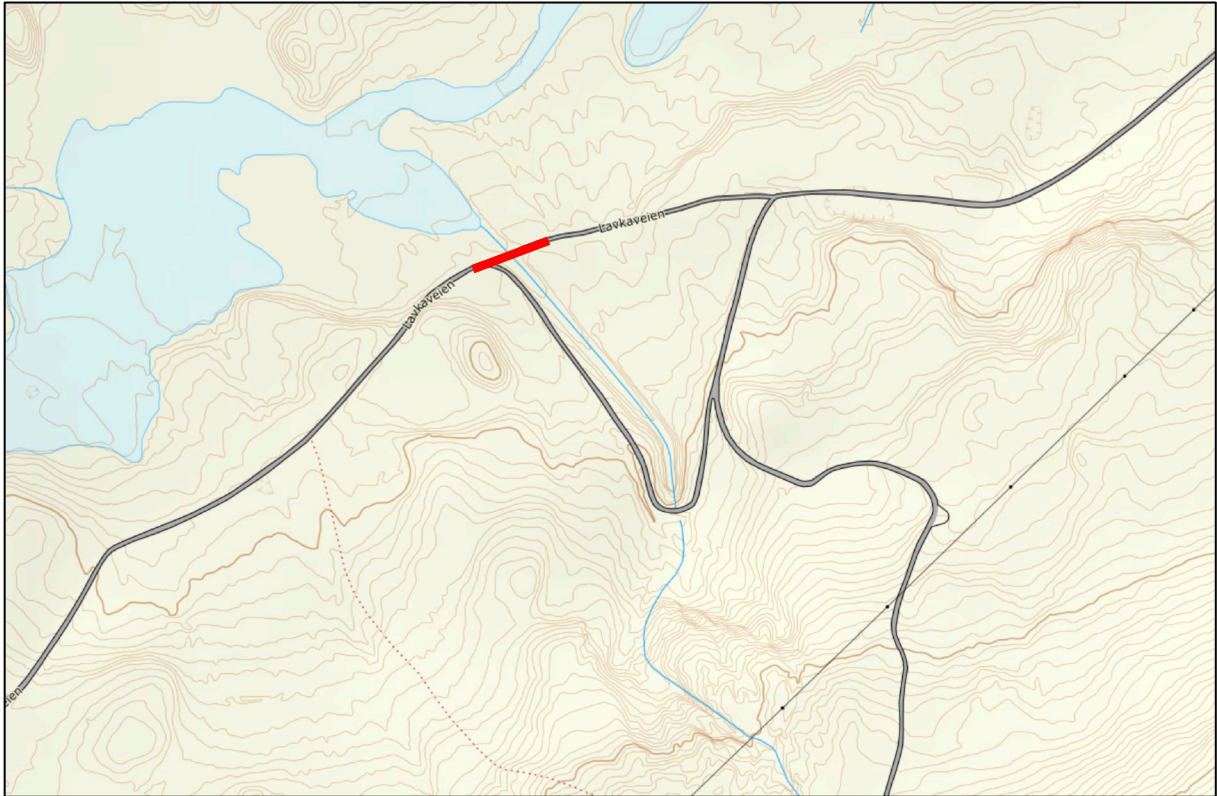

Troms Kraft Produksjon sine veier opp fra Skibotndalen i øst er merket med rødt og utgjør sammen med de eldre traseene merket med svart en sammenhengende trasé over fjellet mellom Kitdalen og Skibotndalen.

Turistene som bruker veien er det trolig vanskelig å gjøre noe med, og dette er heller ikke ulovlig aktivitet. Det kan likevel gjøres mer for å forhindre ulovlig motorisert ferdsel. Bommen i Skibotndalen bør gjøres helt effektiv slik at det er umulig å komme forbi, med stengsel som går helt ned, kameraovervåking og et låsesystem som ikke lar seg manipulere. Oppe på fjellet ved Govdajávri der Troms Kraft Produksjon sin del av veien ender er det vanskeligere å få til et effektivt stengsel. En gammel bom står på nordsiden av Govdajávri, men foreløpig er det en omkjøringsmulighet ca 50 meter ut i terrenget i henhold til reinbeitedistriktet. Det bør likevel gjøres tiltak for å hindre ulovlig motorisert ferdsel fra Kitdalen og inn på Troms Kraft Produksjon sine anleggsveier. En bør se på mulige lokaliteter for en godt plassert bom og eliminere omkjøringsmuligheter. Videre kan det være en god idé å få til samarbeid med grunneiere og kommune for å få bukt med den ulovlige ferdselen.

Det nevnes også at Troms Kraft Produksjon planlegger å oppgradere krysningspunktet der anleggsveien går over elva fra Ruksesvággi (Rødelva) og utløpsvannet fra Govdaoverføringen. Det kommer en ny bru her som gjør at den tidligere svingen opp i terrenget med bratte kanter ikke lenger blir nødvendig å bruke. Når først veien eksisterer ser

reinbeitedistriktet positivt på dette da de også er brukere av veien og har hatt problemer med den den smale og bratte veien opp til nåværende krysningspunkt.

Ny bru over elva fra Ruksesvåggi (Rødelva) er merket med rødt. Det gjør svingen oppom påhugget fra Govdaoverføringen overflødig.